

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat.

105. szám.

Pest, július 15. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országúton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Július elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnyegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 8 kr. peng. p. fizettetik.

Honvédelmi áldozat: A budapesti gyógyszerész-segédék jutási illetőségeül 20 pftot.

Egy pár szót a radical pártról úgy a mint az most a nemzeti gyűlésben képviselve van.

Először is, hogy hány tagból áll e párt, azt még most meg nem mondhatni. Az igaz, hogy a pártbívek többnyire a baloldalra vették magokat, de vannak embereink itt-ott: a közepén sőt a jobb oldalon is. Valamint ellenkezőleg a baloldalon is.

A párt életéről eddig csak egyes felszólalások tettek bizonyosságot, de többnyire kevés sikerrel, a ministerialis tömeg őket lenézte, lemorogta.

És úgy látszott mintha nem is volna radical párt — úgy hogy eddig csak egyszer s azt is néhány perczig tapasztalhattuk, hogy vannak néhányan kik egy szabadabb politika doctrinait követve egyútvé szítanak.

Ez azon alkalommal történt midőn Bernát József, megfélekedvén hogy nem a bihari vármegyegyűlésen van, feltolta magát a ministerium ok és helyén kívüli pártolására.

A baloldal telve indignatioval felkölt, s az importunus kiabálóra kifejezé roszalását.

A közép nem mert a perbe bele szólani s Bernát Józsi ezen parlamentariss Don Quixotte a szemmalomhar czból sebesülten s kigunyoltatva ült le helyére.

Képzelnék mint megbánta ő biharisága a kudarcot vallott fellépést, a minek köszönheti a

ministerium azt, hogy a radical párt legalább megismerte egymást. A ministerium Bernát pártolására elmondhatja: Adtál aram esőt de nincs köszönet benne.

Egyszersmind Bernát József saját czéljaitól is aligha még távolabbra nem esett.

Az ellenzék önértetteljes fellépése a kamra felszínére oly vidámitólag hatott, mint nyári napon hűvös eső a rekedt légre.

És ha mégis oly kicsiny volna a párt mint a miképen nem, épen nem kellene desperálni.

Csak tekintünk a históriára, Franciaországban 1815ben liberalis oppositio nem volt, a kamara ezer milliót szavazott meg a visszatérő reactionaireknek. A census minden képzelet felett magas volt, és mégis illy hamar, s milly határozott oppositio keletkezett.

De miután vannak, kik mindenből inkább szeretnek tanulni, csak a históriából, különösen a francziákéból nem, nézzünk vissza azokra, melylyek a közel multban szemünk előtt történtek.

Mi volt az oppositio a felső házában az 1836-diki országgyűlés alatt. Semmi. Egy pár ember szólott hébe hoba valamit, de a többség nem is hajtott rájuk.

1844- s 1848-ban ezen oppositio azon házában már komoly csatákat vívott, s ha a szavazásokban kevesebbségben maradt is, a vita mezején a koszoru őket illette. — Ezen utóbbi állítás igaz, hogy nagy alkalmatlanságára van a ministeri pártnak de ha csak saját elveiknek ellent mondani nem akarnak az igazságot el kell ismerniök.

Igy vagyunk ma is.

Ezelőtt az országgyűlés legalább a mi a király elébe terjeszthetett javaslatokat illeti, valóságos legitimista volt. — Ma már átmentünk a guizotianismusra.

Az ország ezen rendszer mellett most jökora erővel áll körül, de vannak elszórva számosan kik már elváltak a ministeriumtól, és még számosan kik fejüket vakarják . . .

Sokan ismerjük e következő anecdottát. Egy falusi költőánczoló egy kis közönségre akarván szert tenni kiczédulázta, hogy ma egy medvét is fog mutatni.

A nézők nagy bizodalommal vártak a medvére de a komediás csak régi megunt mutatványait adá. —

Ki akarta fárasztani a publicumot, még unatkoztookban haza fognának menni.

Azonban egy a ki előbb a programban nagyon bizott nyugtalankodni kezdett és többször felkiáltott. — Hozzák már azt a medvét . . .

Persze, hogy lepiszegték a nyugtalankodót — még végre kisült, hogy a medve csak a papiroson volt . . .

Igy vagyunk guizotianusainkkal, kik egynehányan kiabáltak. Elő már a medvével: lepiszegték, de előbb utobb ki fog sülni, hogy a hol nincs ott ne keres . . .

A haza az ujabb mozgalmakat arra alkalmul akarta használni, hogy függetlenségét kivívja és biztosítsa . . .

A guizotianusok többé kevésbe csak a régi uton akarnak haladni. Az idő halad, s a medve nem akar előjönni.

A napokban is, midőn már azt hittük, hogy meglátjuk ezen ritka állatot, a ministerium bezáratta az ajtókat, s titokba rejtett medvét csak néhányoknak mutatta meg.

Az ülés titkos volt, a közönség a nagyszertű látványtól meg volt fosztva, s csak azzal vigasztaljuk magunhat, hogy némely jelenvoltak szerint a mutogatott állat nem annyira medve volt, mint egy kis egér.

No de ha valaki a hivatal vagy pápaszemévé lüt, akkor a tárgyak előtte úgy tűnnek fel, mint neki tetszik, azt a mit akar látja, a mit nem akar nem veszi észre.

Mi a magyar nemzet jövődjében bizunk. Mi hisszük, hogy a magyar nép a közel jövőben oly kormányt fog kapni, melly a nemzet eredeti geniusához tökéletesen oda fog illeni.

És akkor a mostani guizotianus párt oly nyomoru ocskaság színében fog előttünk feltűnni, mint most a régi rendszer emberei . . .

És ezen idők hamar elfognak következni. Nem jövődjünk hanem a történetek után beszélünk. — Egy nagy többség melly egy kis minoritas ellenében oly gyűlöletesen türelmetlen, mint a mi ministerialis pártunk, az soká nem tart . . .

Az ember csak akkor türelmetlen, akkor agyarkodó, gyanakodó, és kis lelkű, midőn maga ellenében elveket hall felhozatai mellyeknek sorsa az övéket leggyözi.

A ministeriek érzik hol szoritja az öltöny testüket. Azért a pecsovicsekre nem is konyitanak. Barátságban vannak velök. — És előbb fognak champagnerozni az illyrekkel is mint sem egy radicalhoz csak egy őszinte szót is intézzenek . . .

A ministeriumot azt, hogy csak néhány ember is van radical, jobbanboszantja, mintha a kamrában kétszáz régi pecsoviccs ülne.

Nékünk úgy látszik, hogy a főrendi tábla csak azért tart hébe-hoba egy egy ülést, hogy tagjai magokat a megszökésben gyakorolhassák; alig van ugyanis az ülés megnyitva, már a ház nagyobb részét egy ellene áthatatlan vágy lepi meg az is-

méti szétoszlásra. Az ifjabb és tüzesebb tagok közül 11 órator ma sem volt már egy is jelen.

Az erdélyi ifju lelkes főispánok Teleki Sándor Bethlen Gábor mintegy énekelni látszottak távozásokban:

So lebe wohl du stilles Haus!

A jegyzőkönyv olvasása után, az elnök a válaszfeliratot mondá napi renden levőnek, s az egyesség csak hamar megtörtént, hogy ennek elkészítésére bizotmány neveztessek ki, s hogy eddig wir wollen lustig sein. Meg is szavazván a 11 tagból álló bizotmányt már menni készülének, midőn Weselényi Miklós dörögve mondá el miként a haza veszedelmét mindenki láthatja a felsőház, még is mind eddig mig ki sem nyilatkozta, hogy a haza megmentéséért életet és vagyont kíván áldozni.

Azért indítványozza, hogy a főrendi tábla ezt legalább most jelentse már ki:

S utánna mén az urnép
Vontatva kéntelen,
Mint a lomha árnyék
A test után megyen.

Volt felállás és helyeslés a la glace és parolázva vala a képviseleti háznak keddi ülése.

Szegény Weselényi, testi vakságának vigaszul szolgálhat, hogy e Treibhaus lelkesedését nem láthatá. Magok a jelkesebb mágnások is kedvüket veszítve kiálták a helyest, látva a szentelt vizes és pecsovicz szagu enthusiasmust.

Csernátóni.

Eperjes.

Van Magyarországnban egy megye.

Neve és jelleme — Sáros.

E városban egy nemzetörségi őrnagy.

Neve Zaboyszky János.

Ez a Zaboyszky János ur! eladván 20 év előtt katona kapitányi rangját valami herczegnek, magát untauglichnak erklároltatta ki, ezen nemes okvetlen szükséges tettért nyugdíjaztatott.

Azon idő óta mint békés polgár és táblabíró e primariis, a legjobb egészségnben, folytonosan és fáradhatatlanul működött oltarán a — vadászatnak.

Ezen nagy, hazáért tett érdemeért, mit gondol polgárszerkeztő, mikép putalmaztatott?

A ministerium nemzetörseregi őrnagynak nevezte ki.

Ah erklárt mir Graf Oerindur
Diesen Zwiespalt der Natur!

Ezen nagyszerű (beinahe eine Klafter hoch) egyén szelleme s politikai hitvallásának hű rajzát ezen hasábok elbirni képtelenek azért — alia vice. Azért csak

Nyitványul ezen nagyszerű drámának szolgáljon a következő történetke.

Őn tudja polgárszerkeztő, mikép magyar katonaságunk, főleg huszárjaink az osztrák örökös tartományokba küldettek műveltséget tanulni, azaz — elnemzetesedni.

Utott valahára számkivetetésük végórja. Julius 5én a lelkes Würtemberg huszárezrednek két százada Gallicziából városunkba érkezett.

Ennek hallatára az eperjesi nemzetörség fájdalom csak egy része őket üdvözölni kiment eleiből a szomszéd faluig.

Egy anyának gyermekei, kötelességünknek tartók polgári üdvözetünket átvinni még tőlünk elszakasztott testvéreinknek.

Kijött Zaboyszky János parancsnok ur is.

A huszárok jönnek, első üdvözetetl szüneti nem akaró éljenek, kardvillogtatások tolmácsolák a kölcsönös örömet, mélynek pillanatnyi elhallgatása után az egész ünnepegy fűszereül, vagyis lelkesedésünk első compromissiójául. —

Herr Major Johann von Zaboyszky fogadta az érkező igen lelkes magyar csapatot — Németül!!!

Oh neki igaza volt, hiszen a magyar, magyar pénzért német zsoldos volt.

Igaza volt, mert hiszen hogy tehette fel azt, Herr von Zaboyszky mikép a hazájából 18-éven át száműzött, és a Metternichféle német bureaucratia irgalmas védszárnyai alatt nyugben tartott magyar huszár magyar szót értsen a midőn ő maga azaz Herr von Zaboyszky magyar hazájában folytonos ittléte alatt készakarva elfeledé azt!

Ki lelkesedésünk tündérhona

A magasból lepottyana.

De a mint vérzett lelkünk ama német scandalum felett úgy üdült fel az, sasérövel, midőn a huszár magyarul válaszolt jeleül annak, hogy legyen széles e világon báhol a magyar, — igaz magyar mindig magyar marad!

Hát Herr von Zaboyszky, mit gondol, az illy német scandalum richt das nicht ein bischen sehr nach schwarzgelb?

Másnap a nemzetörség gyakorlatra ment. — Kijött Zaboyszky János is, — és tennapi tettét megbánva, sebzett szívünkre írt adni akarva, nagylelkeseitem neki gyürközve, szólott hozzánk — tótul.

Halljad magyar hazánk, szóla hozzánk — tótul.

Egy nap fogadja a magyar huszárt németül, másnap szól a magyar nemzetörsereghez — tótul.

És mit mondott Zaboyszky nekünk inter caetera?

Azt mondá, kendtek.

Tehát tótul is, — kendtek is.

Fölvívjuk az összes hazát — kell e még ehhez több commentár.

Grosz is lett őrnagy, s őt a palatinus nevezte ki, hat aber doch kein Batallion bekom nen.

Vigyázzon Herr Zaboyszky, nehogy öntől a schon bekommene Batalliont is elvegyék! Egyébiránt mindez csak Ouvertureje a cantatenak, egy kis rhapsodia abból, mit ha a tisztelt szerkeztő megengedi egy pár felvonással még hozzátódunk, kedves édes őrnagy ur!

Több eperjesi nemzetör.

Pest julius 14.

A ministerium roppant többségnben van. Az ellenzék alig áll husz emberből. És mégis a ministeriumnak nagy kedve telik benne megmutatni hogy részén a többség.

Mindennap az ellenzékbe akad és rajta fényes győzelmet viv ki. Kedve telik ez uri mulatságnban.

Aztán nagy udvariságnal van az ellenzék iránt.

Ha valamelyik az ellenzékéből feláll, Deák befordul a centrumhoz, Szemere gunyosan mosolyog, s egy coquette tekintetet vet a ministerialis hősökre, kik vissza mosolyognak, azon elragadtatással, mellyel az emberek nagy része egy minister mosolyára vissza mosolyogni szokott.

Ha Nyári beszél Szemere affectált nonchalancel kezd conversalni, s e jelre az egész centrum s jobboldal egymás közt sutlog.

Ha pedig valamelyik elvetemedett egy nem parlamentariz szót ejt ki, van rettentő kifakadás borzasztó huhot, még K. ssuthot is felingerlik, csak hogy annál nagyobb legyen a győzelem.

Illy kis számu ellenzék eben olly kétségbeesetten harcolni neveltséges s egyszersmind oktalanság is.

Az ellenzék minden parlamentben elkerülhetlen szükséges. Megtanítja a többséget arra hogy ne hódoljan tekintélyeknek, önféjével gondolkozék és a ministeriumról lerántja a nimbust, hogy láthassa mindenki valódi becsét.

De nálunk szükségesebb mint bárhol. Ugyanis a képviselők egy nagy része úgy tesz mintha parlamentariz kormányal már mindent elértünk volna, mintha végcélnál lennénk.

Pedig a parlamentariz kormány nem csöl csak eszköz és általa ép úgy érhetni el rossz mint jó célokat.

De járt már Frankhonban ministerium is furcsán ellenzék nélkül t. n. egy szép reggel csak arra ébredt, hogy pártja elmaradt tőle s ő hozzá képest igen szabadelmű.

Különbben ministeriumunk nyugodt lehet, vele ez nem történhetik meg.

Bethlen Miklós.

A képviseleti ház mai ülése egy volt azok közül mellyekre leplet szeretnénk vonni; egyike azoknak, mellyek föbb joggal tartathatnának zárt ajtóknál, mint holmi fontos képek kíséretében járó ministeri revelatiok, mellyekből a nemzet képviselők épen azt tanulják meg, mit úgy is régen tudtak.

A mai ülés nem illett a ház méltóságához; a mai ülés lerántja a fényt, mellyet mi a nemzet képviselők környezetni akarjuk, megsemmisíti a hatalmat mellyet kezeikbe az ország bizodalma helyezett.

Ugyan uraim! pirongassátok le a zajongó karzatot fenyítsétek meg a tömeget, melly a billetes helyeket megrohanai akarja: hisz a hon atyái — ti ezt tehelétek, avagy nem uralkodik e rend

teremeikben, nem szül e tisztelet érzetet a méltóságos komolyság, melly tanácskozássaitokon előmől, nem támaszt e bámulást a szenvedélytelen gyorsaság, mellyel a közügyet kezelitek s mellyel a veszélyben forgó hont megmenteni siettek.

Oh keserű satyra, mellyet le kell írni e tollnak, hogy a kebel fájdalmas érzetei legalább kifolyás által enyhüljenek.

Napi rendre jött a verificationalis választmány jelentése melly szerint sárosmegyei képviselő Kapi választása érvénytelennek lenni véleményezte ett.

Ez a Kapi — mint tudra van — a bukott rendszernek volt hű szolgálója azon megyében, melly minden magyarországi megyében egyedül áll — átalakulásunk után — mint a reactio gyönyörű fészke.

E megyének főispánja Ujházi egy szilárd férfi, egy határozott becsületes ember. Ő figyelmezteté a választókat, miképp vigyázzanak nehogy választások olly egyénre essék, ki a régi állapot visszahozásán sovárog, ne hogy olly követet küldjenek, kinek mult életében a legvilágosabb biztosíték van az iránt miként a nép érdekeit hol csak lehet, elnyomni törekszenek.

Ezt tette Ujházi a főispán, ezt tette volna minden becsületes ember.

És mit tett a megye, vagy is helyesebben azon darázs fészkek melly magát a megye feletti hatalomba ülteté. Rendeletet bocsát ki, mellyben befogatással fenyegeti az illy módon bujtogatókat tétet a főispán ellen s végre ennek elmozdítását követeli és megválaszolja Kapi az erkölcsi terrorismussal minde meg fellépőt elriasztván.

Ezt tette Sárosmegye 1848-ban a szabadság első havaiban,

És ezen Kapi uram eljön a nemzet képviselői közzé, s mintha elhozta volna magával megyéje pestises szellemét, az egyellenkedés és zavar ragadó nyavalyáját vivé be a terembe,

A verificationalis bizottmány vélemény vitatás alá kerül s pro és contra meghányalik míg végre szavazás alá kerül.

És az elnök kétszer próbálja kivenni a többséget s mint igazlelkű kimondja azt a választás érvénytelensége mellett.

És mi történik?

A minoritás, melly más alkalommal majoritás szokott lenni, mint illett volna megnyugodott a végzésben?

Oh nem! a minoritás zajogni kezd, megrohanja a szószerket s a végzés kimondása után oratiót akar tartani az eldöntött tárgy felett. Rendrel rendre! hangzik a terem minden oldaláról, de hisz mit confundálja e kiáltás azon urakat, kik máskor a kényelmes maradjon-nal mindég majoritásban vanuak. A zaj növekszik, a rendtelenség hatalmasodik, az elnök csengetyűjének hangja sikerellenül hal el, a szenvedélyesség és bosszankodás most már a mai majoritásnál is kitér és volt járás és kelés, kiáltás és hadonás miként ha a muzka a hágcsonkon jött volna, még nem az elnök kalapját feltéve az ülést egy félóra felüggeszté.

És itt szeretnénk gunyoros kedélyünkhöz folyamodni, s a nevetség palengéjére állítani néme-lyeket, kik a bal oldal embereit szüntelen az idő veszteségét vádjával illetik; ohajtanók a sarcasmus segyvereivel sujtani bizonyos urakat, kik a rendszerinti majoritás emberei lévén a baloldali minoritás zsarnokoskodása ellen olly erélyesen szoktak kikelni: de, Istenünk a gonosz, a jó kedv a humor, elhagyja tollunkat, s csak szomorkodni tudunk a leírt jelenet felett.

Kiáltások, hogy a haza perczei nem csak drágák, de meg is számítvák! és töltsetek el napokat a téllenség és veszekedés közepette.

Kiáltások hogy a haza veszélyben van! és vigyázatok, nehogy valamikép a védelmi eszközök életbe léptethetésinek kérdésire eljussatok.

És mondjátok, hogy egyetértés legyen jelszavunk s kapjatok hajba a legkisebb tárgy felett.

Oh ez igen szépen, igen jól megyen, a haza a nemzet halát fog szavazni éber gyors és egyetértő megmentéseért.

Le a kalapokkal ti rendetlen tömeg, ti zavargó karzatok, mellyek ma a törvényhozó méltóság illy emlékezetes demonstratiójára halotti némaságban füleltek.

Ismét keserűek lettünk, de nem tehetünk róla a tárgy ollyan, melly felett magának a háznak minden tiszta érzésű tagja bosszankodott, ollyan, melly felett nem lehet hideg vérünket megtartani.

Azért el is hagyjuk e tárgyat, de kérjük a házat emlékezzék meg hivatásáról, a drága időről s e hon sürgető veszélyeiről és őrizkedjék a maihoz hasonló ülésektől.

A tárgyat illetőleg megjegyezni akarjuk hogy az érvénytelenség a felóra után titkos szavazás által is. 172 szóval 95 ellenében kimondatott.

Csernátóni.

Második Psalmus.

Balogh Cornelről, nehogy visszamenjen követnek.

„Amitó szó, hallod e?!”

És történt vala már sok csuda a világnak teremése óta, és bámulának vala az emberek, és mégsem bámulának vala annyira, mint Balogh Cornelon, mert ő csudája az minden csudának, kit mi bámulatunkra teremtett az isten...

És voltak vala már elég pecsovicok, de Baloghot felül nem haladták vala.

És láttunk vala már kikészített bocskorbört, de az ő pofájához hozzá nem fogható vala.

És láttunk kikészítellent is, és még sem vala olly vastag, mint az, melly takarja fekete lelkét az Balogh Cornelnek...

És kihajtatott vala népképviselők terméből ez az ember, mint kihajtatott vala Jerusalemban templomból az farizeusok...

És az papok szomorkodának és boszorkodának vala...

És felszólíták vala Balogot, és ez megígérte vala nekik: hogy ha kihajtották a kapun visszamenend az ajtón...

És ujjal, és ismét, és negyedszer is követ leend Balogh...

És megválasztandják őtet a győri nemesek, mert mivel tlenek és buták...

És iratik vala 1848-ik esztendeje az urnak! És népképviselő leend Balogh, ha a szent lélek meg nem szállja nemes uraimékat...

Mert övék az ötlevényi kerületben a többség...

És mert övék az ország, a hatalom, és a dicsőség, az 1848. V. §. 1-nél fogvást!

És dicső ember ez a Balogh.

És tutorja ez ember több árváknak, mert hittek tetteiseinek a haldokló atyák, kik nem ismerték a szent irásnak eme mondását: „Vannak köztetek pharizeusok és képmutatók, kiknek az ő sükük bár kívül mézes, de belül rothadt!”

És beszélhetnek felőle szép historiákat azok, kik gyámsága alatt vannak.

És kapnak ezek tőle öleléseket és puszikat, miképen gyakran kapott tőle a részeg kortes, kivel a pamlagon heverészett.

És nem kapnak tőle soha számadást, hanem kapnak bajos mosolyokat és kalapemeléseket, mint kap mindenk, a kinek voksa vagyon.

És nem kapnak vala az ő gyámoltjai tőle pénzt, a mikor kérének vala, és elszokának menni az orphanalis deputatióhoz, mellynek vala elnöke Tóth kanonok, ki is vala lelki testi barátja Balognak.

És ki is gyönyörködött vala susichal és sárkánnyal az Balogban, mint gyönyörködött vala Apponyi, ki is elmondhatta felőle: Ez az én kedves fiam, kiből nekem kedvem tölt, őt hallgassatok.

És azt mondják a tisztelendő atyák, és a részeg kortesek, ha Balogh lesz követ, ő lesz az ez ország egyik legkitünőbb egyénisége.

És nem mennek még most sem — a ministerialis rendelet ellenére — a papok exercirozni, mert hiszik, hogy követ lesz Balogh, ki az ő oraculumok, és ki megmentendi e hazát, mellyet ők annyira szeretnek... jövedelmeiben.

Én pedig azt mondom: Uram ne bocsáts meg nekik, mert tudják mit cselekesznek; de bocsáts meg azoknak, a kik nekik hisznek, mert nem tudják mit cselekesznek! Amen.

Radicalis.

— Mióta a Nemzeti megszünt Ujság lenni, mindég gondolkodtunk, vajjon miféle nevet érdemelne meg. Most már tisztába vagyunk magunkal: Éljen a Nemzeti köpenyforgató!

Csernátóni.

H I R D E T É S E K.

Ép-n most jelent meg, s Pesten

Heckenast G.

könyvkereskedésében, (váci utca a nádor vendéglővel szembe) kapható :

Honvédelmi szövetség

kézikönyvül nemzetőröknek és fiatal katonáknak
Irtá
Raksányi Imre.

Tartalom. I. rész. 1) A háboru bölcselési és polit. szempontból. 2) A bajnok természetes tulajdonságai. 3) A hadi erő. 4) A hadi tudományok. 5) Fölolvasások a hadi mesterségről. II. rész A Ligoy, Quatrebas-i és Waterlőo-i ütközetek leírása táblákkal rajzokkal és térképekkel.
n 8 rétt 340 l.

Ára 2 ft. pp.

Az előző vizsgálat által elnyomott, s most Lipcséből megkerült

„Országgyűlés 1847“

című röpirat,
jul. 17-én jövő hétfőn,
Heckenast könyvtárasnál kapható lesz.
Ára 10. kr.

Szivarok.

Legjobb minőségű fumei, bel és külföldi jutányos szivarok a „Fiume városához“ címzett dohánykereskedésben kaphatók. — Lipótváros, 3 koronaticza, Kernéle házbán 102 sz.

Jelentés.

A színháztér szomszédságában, harminczad utcában 114. szám alatti házbán „a kőbánya borforráshoz“ címzet vendéglőben ebéd- és vacsorát jutányos áron lehet kapni.

Országgyűlési szállások iránt.

Miután az országgyűlési tagok megjelenésének törvényes határideje elmúlt, s mindeddig alig 200 s néhány tag kívánt s fogadott el országgyűlési szállást;

ezennel felszólítok minden országgyűlési tagot : hogy

a mai naptól számítandó háromnap alatt szállás iránt intézkedjék a lovászmesteri iródában ;

mivel három nap múlva minden összeirt s lefoglalt szállást vissza fogok bocsájtani eddigi tulajdonosának,

nehogy a státus terhére tovább is üressen álljon,

és csupán csak az Erdélyből, és alsó vidékekről várt követek számára fogok 50—60 szállást feltartani,

Egyszermind tudatom az országgyűlés tagjaival, miként a lovászmesteri iródat átlettem a színházépületbe,

s az iróda egyenes feljárás van a színházterem lévő lépcsőn Fuchs szivar boltja mellett, de a képviselők házából is oda juthatni a 3—9 osztályteremcsein keresztül.

Pest jul, 14. 1848.

Farkas János m. k.
országgyűlési szállások rendezésével megbízott ministeri tanácsos.

Megjelent röpiratok !

A falusi notárius
és jobbágypolgártársak.

A földesur és szolgabíró.

A zsidó és követ.

Kaphatók Pesten Müller Adolf és Gyula, Emich Gusztáv és Magyar Mihál könyvkereskedő polgártársaknál és Budán a hidfoknál lévő könyvkereskedésben.

Eggenberger és Emich

könyvkereskedésben kapható.

A Nagy Somló hegyről, Vásárról Somló Vársárhelyről ; heyzeti, történelmi, természeti, gazdasági s költészeti tekintetben. Cseresnyés Sándor Veszprém megye első tisztii főorvosa által.

Egy könyvvel árá 40 p. kr.

Kilián s társánál Pesten

a váci utcában Parhfrieder házbán, épen most jelent meg és minden hiteles könyvtárasnál kapható :

A

Pecsovicsook

utolsó fortélyá.

8-rét füzve 20 kr. pp.

Magyar közepvasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus

20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek egálább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szekes felé személyvonat reggeli 6 órak.

„ „ Tohervonat délelben 11 ó. 45 p.

„ „ személyvonat délután 2 óra.

Szolnokokból Pestre. Tohervonat reggeli 3 óra 45 percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 6 óra 30 percz.

„ „ délután 2 óra 30 „

„ „ „ 5 „ 30 „

Váczról Pest felé reggel 8 órakor

„ „ délután 4 „

„ „ „ 7 „

A magyar közepvasut igazgatósága által.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házbán). — A vidéken a postahivataloknál EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder ház.